

Salzkammergut, kerékpártúra

2012. 06. 17-24.

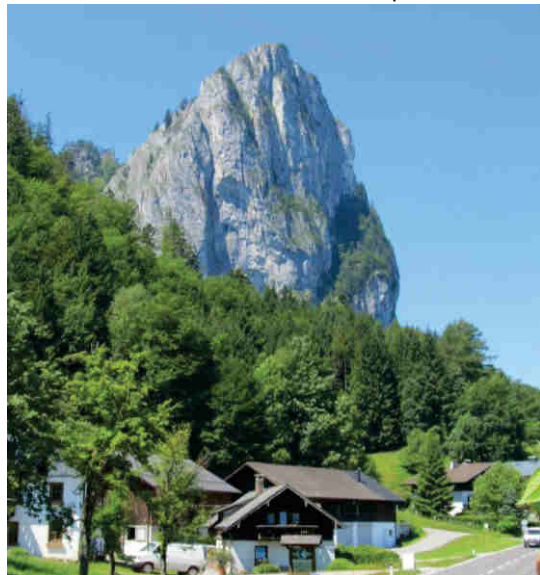
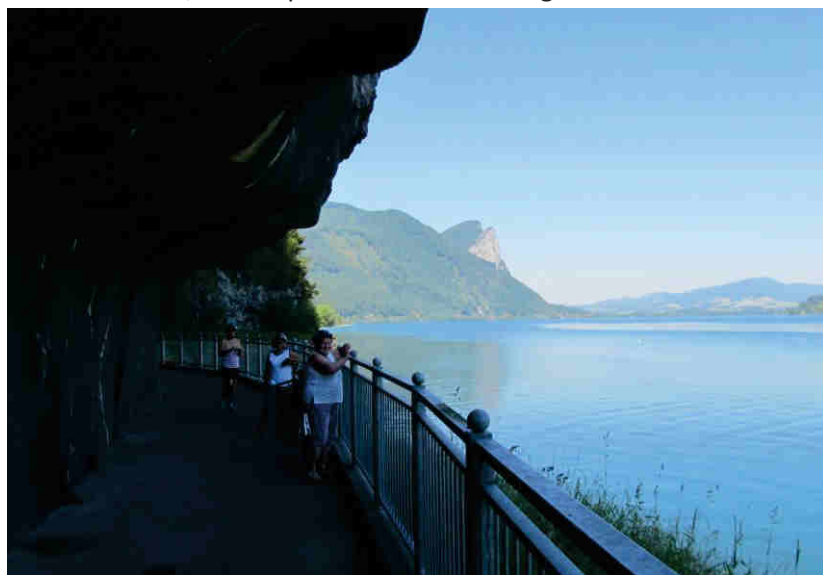
17. Insel Camping, Unterach am Attersee

Ezt a túrát eredetileg az Inn völgyébe terveztük, azonban a sorozatos lemondások miatt fel kellett adjuk a vándortúra jellegét és inkább rögtönözve, a kisebb tájegység megismerésére szolgáló csillagtúrázást választottuk a Salzkammergut radweg részleteinek minél kisebb szinttel történő bejárásával. Első napunk lényegében utazással telt el. Elfoglaltuk helyünket, felvertük sátrainkat az Atterseet tápláló Seeache parti sziget-kempingben és a hideg víz dacára este még egy jót úsztunk-fürödtünk is a kemping tóparti strandján!

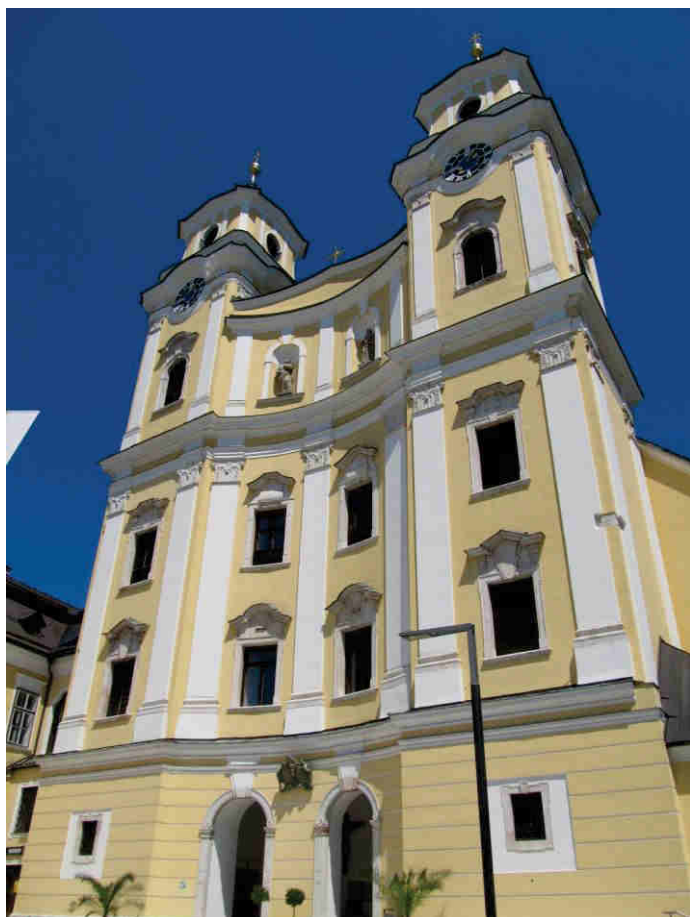
18. Mondsee túkerülés: Unterach – Au - Scharfling – Gries – St. Lorenz – Mondsee – Loibichl – Wiesenau – Unterach. 38,5/275

Bemelegítésül a szállásunktól nem túl messzire levő kisebb tavat választottunk. Indulás után nem sokkal bekövetkezett az első – és a maga nemében egyetlen – defektünk. Nemsokára egy kis szabad strandon pihentük ki nem létező fáradtságunkat (a part jelentős része magánterületekkel le van zárva), tízóraiztunk. Majd az óra járása szerint haladva, a kerékpárosoknak külön alagutakat tartalmazó útvonalra leptünk a meredeken lefutó partoldalban!

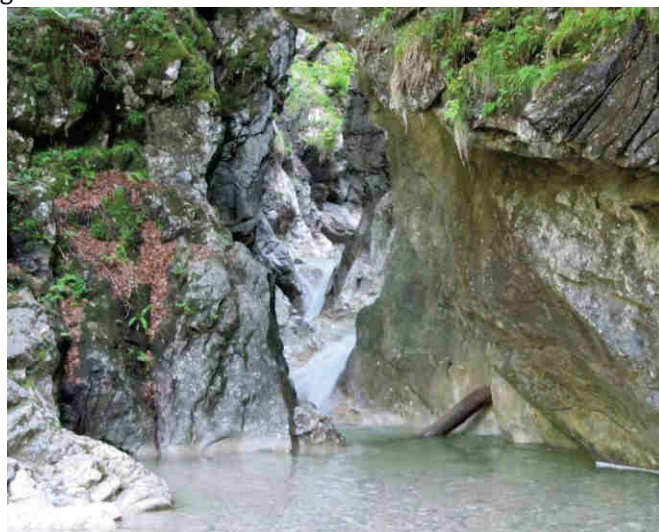

St. Lorenz házai között takaros kis templom előtt évszázados, de még élő hársfát csodáltunk meg. Előtűnt a Drachenwand sziklás tömbje a jellegzetes alakjával. Impozáns fasor árnyékos takarásában jutottunk el a tó névadó

településének központjába, a Mark platzra, ahol a színesre festett házak mellett a korábban gót, majd barokk stílusú apátsági templomba is bejutottunk. Megnéztük az oltárt tartó szőlőfürtös oszlopokat, a szentélyt.

A tó másik partján haladva befejeztük a tókerülést, visszatekertünk Unterachba. Mivel időnk és energiánk még bőven volt, ezért rögtönzött döntéssel, nem sokkal tovább haladva elértük az Attersee partjánál a Burggrabenklamot. Kisebb vízesések mellett haladva, gyalogtúrára nem igazán alkalmas felszerelésben kapaszkodtunk egyre fel. Türelmünk fogytán jó 20 perc után – mint kiderült nem sokkal a szurdok vége előtt visszafordultunk és visszagurultunk a kempingbe, ahol most is jót fürödtünk még a vacsora előtt.

19. Attersee tókerülés: Unterach – Weissenbach – Steinbach – Weyregg – Schörfling – Seewalchen – Attersee – Nussdorf – Unterach. 50/350

Ez a nap volt szánva a „nagy” túrára☺ Most is igen meleg volt, ezért úgy próbáltunk meg haladni, hogy minél tovább legyünk árnyékban. Sajnos a keleti parton nem volt kerékpárút, azonban meglehetősen sűrűséggel találtunk igen tiszta, jól felszerelt wc-ket! Weyreggbe érve a hajóállomás után kis bemutató helyet találtunk a tó élővilágáról, egy akváriummal kiegészítve. No meg a parkban levő kis színpadot kihasználva elénekeltünk néhány dalt.

Seewalchenben, a tó északi csücskénél folyik ki az Ager. Hangulatos kikötő, park és persze parti kávézás, radlerezés következett. Atterseeben kis templomot és a helyi vasútállomást néztük meg.

Nussdorf környékén már nem türtőztettük magunkat, a hőmérséklet okán nem igazán élvezhető habokba vetettük magunkat. Amikor idefelé kocsival jöttünk, nem láttunk kerékpárutat. Pedig volt, mégpedig jó szintekkel a falvak házai között! De így legalább hangulatos házak között haladhattunk, még egy önkéntes tűzoltószertárt is sikerült felderítenünk szakavatott vezetéssel. Rátettünk még egy lapáttal: jócskán feltekertünk házban-ágyban lakó túratársunk szállodájához, ahonnan szép kilátás nyílt a tóra, a településre és még a kemping, illetve annak partjainál levő strand is látszott. Mondanom sem kell, hogy vacsora előtt megint csak nagyot fürödtünk házi strandunkon, az itt kicsit kevésbé hideg vízben.

20. Wolfgangsee részleges túkerülés + Schafberg: St. Gilgen – Abersee – Strobl - St. Wolfgang és vissza. Fogaskerekűvel a Schafbergre. 44,3/100

A St. Gilgen fölötti parkolóba kocsikkal érkeztünk, ott parkoltunk és ültünk kerékpárjainkra. Jókorá lejtővel értünk be a városba. A látnivalókat a visszafelé útra hagytuk, hogy az esetleg elromló idő minél kevésbé hátráltassa a tervezett programunk megvalósítását. Párás meleg volt, sejtettük, hogy előbb-utóbb leszakad az ég. Hamar elértük a tó közepénél jókorá, több kis települést is tartalmazó, félszigetszerűen benyúló törmelék lerakatot. Fedett fahídon keltünk át a Zinken patakot. Szerencsénkre árnyat adó erdőben, de murvás úton haladtunk, míg elértük a festői St. Wolfganggal szemben levő hajóállomást és a mellette levő büfé asztalait.

Nemsokára korábban a tó partján haladó kisvasút nyomvonalán létesített kerékpárút murváját koptattuk, míg elértük a védetté nyilvánított lápvideket, ahol kilátóból láttuk át a jellegzetes tájat és olvassgattuk a tájékoztató táblákat. És egy ugrással máris Strobl-ban fagyiztunk, sütiztünk. Ezután a partot el kellett hagynunk, mivel csak a Bürglstein megkerülésével juthattunk tovább. St Wolfgang csodás városán most csak áttekertünk, igyekeztünk eljutni az induló Schafbergbahn-hoz. Még éppen elértük az induló szerelvényt, melyet nem szokványos mozdony tolt. Ugyanis a gőzmozdony eleje kissé közelebb van a sínekhez, hogy a kazán a lejtőn haladva közel vízszintes maradjon a gőzgép működőképessége fenntartása érdekében! 549 méterről 1893 óta szállítja fel az érdeklődőket – magyar zsebnek nem olcsón, majd 30 €-ért! - a Schafberg 1783 méter magas tetejére, ahonnan központi fekvése miatt tiszta időben jól látszik az Attersee, a Mondsee és a Wolfgangsee is. Két ház áll a látogatók rendelkezésére, a jó nagy, többszintes Haus Schafbergspitze és az idősebb kis Schutzhaus zur Himmelpfort. Nekünk nem adatott meg a szép kilátás, így elég hamar visszaindultunk a vonattal. Utolsó pillanatban a szerző még elrejtett egy geoládát is, meglátjuk mi lesz belőle☺. Aztán következett a hangulatos belváros, a sétáló utcák, a gótikus templom megtekintése. A hajókázást most kihagytuk, amerre jöttünk, arra visszamentünk. Persze a meleg idő miatt ma sem maradhatott el a fürdés. Majd újra nyeregbe kapva kissé ellépett a csoport eleje, ezért a végéből ketten más irányt

vettek. Nem is lett volna ebből gond, ha nem kezd el esni az eső. Végül minden jóra fordult, lefényképeztük Mozart szüleinek házát is. Ahol reggel legurultunk, most bezzeg fölfelé jócskán megszuszogatott bennünket.

21. Traunsee részleges tókerülés + Bad Ischl városnézés: Ebensee v.áll. – Traunkirchen – Altmünster – Gmunden – Ramsau, hajóval Traunkirchen, majd onnan Ebensee v.áll. Kocsival, majd kerékpáros városnézés Bad Ischl-ben. 36/150 A Traunsee sem kerülhető meg. Ebensee vasútállomásán parkoltunk, innen kezdtük a tekerést elkülönített kerékpárúton. Nem sokkal indulás után egy emlékmű mellől csodálkoztunk rá a Traunstein szikláira és a tóra.

Aztán elértük „Tihanyt”, ahol kis félszigeten kapaszkodtunk fel a dombon levő kis kápolnához. Tovább menve elértük Altmünster híddal összekötött szigetére épített boltív-tornácos, belső udvaros, hófehérre meszelt kastélyát.

Igencsak kattogtak a fényképezőgépek! Próbáltuk bejárni zegét-zugát, majd pedig a falakon kívül egy kis romantikázásra is lehetőség nyílt. Képzeteket társítottunk: Munkács, Lendva, Prázsmár kavargott bennünk. A tó északi végében épült Gmundenbe éppen harangjátékra értünk.

A piactéren olasz ínycenc termékeket árultak, persze megkóstoltuk. A kikötőben horgonyon állt a Gisela gőzös. Innen aztán zsákút következett, délre fordulva nemsokára elértük Ramsaut, ahonnan már nem volt szabad tovább menni. Még megkerestük a közeli klettersteig beszálló helyét is. A hajóállomás melletti strandon jól fürödtünk, megettük szendvicseinket, illetve a vendéglőben jó hideg radlert ittunk. Aztán jött a hajó, bicajostól felszálltunk rá és átkeltünk a túlsó Tarunkirchenbe. Most a négycsillagos szálloda udvarát néztük meg. Visszaérve Ebensee vasútállomására, felpakoltuk a bringákat a kocsikra, majd Bad Ischl vasútállomásán szedtük le őket.

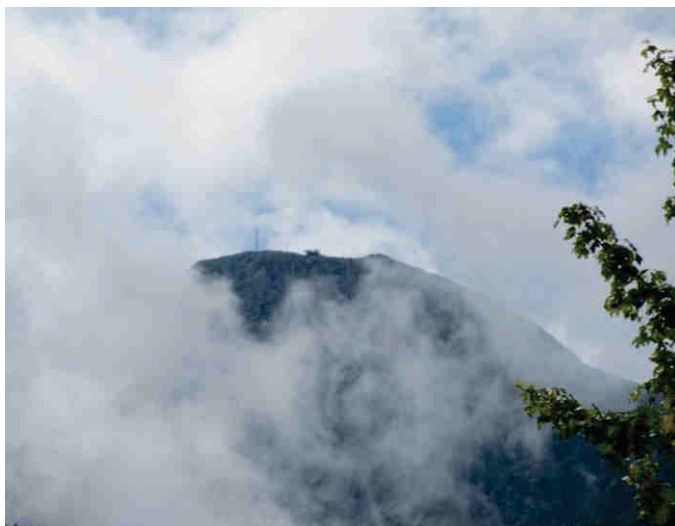
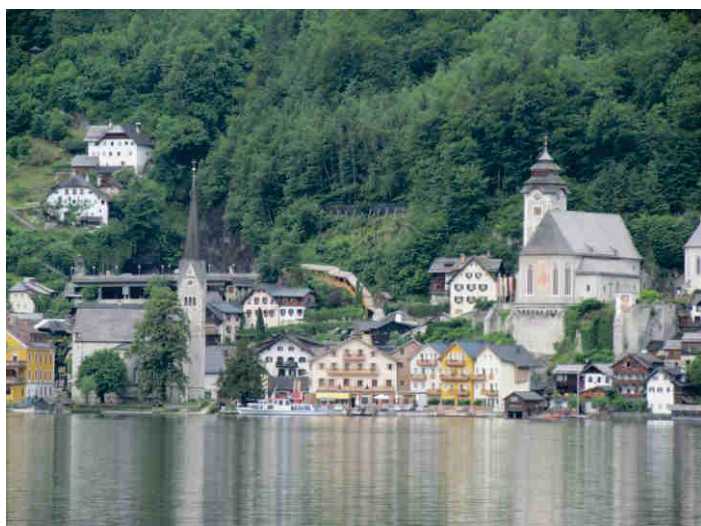
Némi tanakodás után várostérkép híján gps vezette városnézésre indultunk. Persze hogy a császári nyári rezidenciával kezdtük volna, ha nem pont az udvarára érve derül ki, hogy a látogatásnak vége, zárva vannak☹️ A következő látnivaló a Trinkhalle volt, ahol éppen esküvőre készülődtek. A templom után már csak találomra tekertünk erre-arra.

22. Hallstatt túkerülés + Grundsee részleges túkerülés: Steeg v.áll. – Obersee – Obertraun – Lahn – Hallstatt – Steeg v.áll., kocsival Grundsee, onnan Kreuz – Gössl és vissza. 37,5/100

Steeg vasútállomásán parkoltunk, a mellénk állt csehektől tudtuk meg, hogy (turista és frissen vett kerékpáros) térképeink régiek, mert igenis körbe lehet tekerni a tavat, sőt még érdekes dolgokban is részünk lehet! Eleinte még aszfalton haladtunk, azonban elfogyott alólunk és murva következett. A hegy olyan meredeken szakadt a tóba, hogy az út a víz fölé függesztett, tartókra épített függő úton vezetett. A betorkoló pataknál a vasúti híddal párhuzamosan függőhíd tette emlékeztetést a kalandot. Fényképek innen-onnan, nem is akartunk tovább menni.

De egyszer mindennek vége, felértünk a szembe levő parton fekvő Hallstattról elnevezett vasúti megállóba, éppen jött a vonat. Szóval a túlparton pedig feltűnt a hegyoldalba épült, világörökségi védettségű város. De erről majd akkor, ha már odaértünk! Előbb Obertraun következett, ahová éppen megérkezett a hajó. Tovább menve kicsit játszótéreztünk, majd kis pancsi következett az ebédvel. A 2109 méteres Krippensteinre feltekintve néhány pillanatra előtűnt az ötujjú kilátó is a felhők között. Aztán irány Hallstatt! Ez a sóbányászatból élő kisváros két meredeken a tóba érkező hegy ölelésében, tulajdonképpen egy kis tóparti völgyben fekszik barokkos házaival lépcsőzetesen felnyúlva a hegyoldalra. Előbb a főtéren kávéztunk és kerestünk bélyegző helyet, majd felsétáltunk a kéthajós Mária mennybemenetele késő gótikus plébániatemplomhoz, megnéztük három szárnyas oltárát, valamint a szomszédos Szent Mihály kápolnát és a csontházat. Ebben a 10-20 év után a temetőkertben elföldelt halottak kihantolt csontjai, kifehérített, virággal, babérokkal és egyéb díszítőkkel megfestett, valamint gót betűkkel nevesített koponyái vannak.

De jó volt kocsik nélkül, parkolóhely keresés nélkül tekeregni a sikátorszerű szűk, kacskaringós utcácskákon! Újból nyeregbe szállva visszatekertünk kiinduló állomásunkra, majd átautóztunk a Bad Aussee fölötti Grundlseehez. A tó odafelé lépésben, visszafelé versenytempóban megvolt, a késői időpont miatt az Altausser see már kimaradt.

23. Berchtesgaden környéke: Sasfészek, Königssee, Salzbergwerk sóbánya, séta az óvárosban.

Többünknek régóta hiányzott ez a „skalp”, mindig csak elmentünk a berchtesgadeni kiszögellés mellett-alatt. Bezzeg most, mintegy 60 km autózás után felkapaszkodtunk a kb. 1000 méteren levő parkolóba, majd átültünk a hegyi menethez kialakított, a Német Vasút által üzemeltetett buszokba, melyek hatosával, mintegy szerelvényként közlekednek a Sasfészek alatt kialakított buszfordulóhoz. Innen 124 méterhosszú alagúton érjük el a 124 méter magasra 41 másodperc alatt emelő, legalább 40 személyes liftet. Felérve az épület közepébe. Az épületet és a hozzá vezető utat Martin Bormann, Hitler személyi titkára építtette 13 hónap alatt a Führer 50. születésnapjára.

Jelenleg az egész épületben étterem és a hozzá tartozó konyha üzemel. Egyedül a most már üvegezett folyosón van egy kiállítás az építésről és az üzemelésről. Az épülettől egy havasi gyopárral díszített kereszt mellett elhaladva lehet fellépcsőzni a jeltelen csúcshoz, melyet mindenki igyekszik megmászni, ezért kövei már kopottak, csúszósak. A kilátás nem volt élvezhető, felhőbe burkolózott a hegy. Már busszal lefelé haladva tűnt ki néha a Königssee. Mivel kombinált jegyet vettünk, ezért a városba érve sóbányába mentünk. Beöltözés után kisvasutaztunk, majd ballagtunk vágatokon keresztül a látnivalóknál meg kis idegenvezető kutyukból magyar nyelven hallgattuk meg az ismertetést. Nem maradhatott el persze az attrakciók közül a csúszdázás sem, meg a földalatti tavon a fényeffektusokkal kísért tutajozás sem. Megkóstoltuk a vízzel kioldott sós vizet is (brrr☹), melyet aztán a felszínen elpárologtatva keletkezik a tiszta só. Kétfülkés siklóval kerültünk a felszín magasságába, ahova megint kisvasútra ülve értünk ki. Rövid szuvenír vásárlás és fényképvétel után elautóztunk a Königssee partjához, ahol ismét csak kis kőzetmintákat vettünk.

A kikötő mellett elhaladva addig mentünk a tó partja közelében, a hegyoldalon vezető ösvényen, amíg meg nem pillantottuk a távolban a csak hajóval megközelíthető tóparti St. Bartholomeu hagymakupolás templomot. A városba visszaautózva megnéztük a sétáló utcákat és beültünk a tóparti magyar eladó által ajánlott Gasthaus Goldeneer Bär teraszára egy finom sült pisztrángra! Aztán az esti 10 órás zárás előtt éppen hogy becsusszantunk unterachi kempingünkbe.

24. Eisenerz külszíni vasércbánya megtekintése

A reggeli sátorbontás – szárítás – csomag be- és bicikli felpakolás után a Bad Ischl – Liezen – Enns völgye útvonalon közelítettük meg a Hochschwab hegység déli felénél található Eisenerz külszíni vasércbányát.

A kb. egyórás program alatt a 64 személy szállítására átalakított dömperrel felszerpentinezve kaptattunk fel a piramisszerű felszínen az aktív fejtés felső szintjére. A tetőn megállva kimentünk a vezetőfülke felett kialakított kiáltó teraszra és jól körbefotóztuk a környéket és magunkat is. Ezután dömperünkkel lementünk a fejtés alá, közben látszottak a zagytározó tavak, meg a gépállomás is. No meg a terepen porozó motorozók is. Az egész egy gigantomán bánya, a mi bélapátfalvi tájsebünk sehol sincs ehhez a hegybontáshoz képest! Hazafelé haladva láttuk a Voest Alpine acélgyárát is akkora csarnokokkal, hogy kocsival percekig mentünk el mellettük. Ha csak a polgári célt szolgáló síneket gyártanák a feljebb bányászott vasércből...

Leoben – Bécsújhely – Kismarton – Hegyeshalom útvonalon már Magyarországra értünk, tapasztaltuk az itthon dúló hőséget.

Összességében elmondhatjuk, hogy a sebtében összeollózott programjaink jól sikerültek, jó áttekintést nyertünk Salzkammergut tavait, látnivalóit illetően. A sport teljesítményen most nem volt hangsúly, a kb. 200 kilométeres táv és az 1000 méteres szintkülönbség leküzdése 5 túranap alatt inkább kikapcsolódásnak minősül. Az időjárás is kedvezett, a napi rendszeres esők általában éjszaka estek. Nappal meg fürdésre alkalmas napos, meleg idő volt. A tavak hőmérséklete a Balatonhoz képest jó pár fokkal hidegebb, de azért némi hezitálás után csak-csak bementünk a vízbe☺

Ami pedig a hegyeket illeti, augusztus elején visszajövünk hozzájuk-rájuk!

Résztevők: Benedekné dr. Bodnár Katalin, Borsos Gábor, Mátéka László, Ordasi János, Ordasi Jánosné, Pádár Éva, Simon Gyula, Dr. Tóth Zsófia, Tömpe Lászlóné.